

Det er jo også den diskussion, der kører mellem Socialministeriet og Sundhedsministeriet. Hvis det virkelig er sådan, at man er meget afklaret på, at det er Sundhedsministeriets område, hvorfor har sundhedsministeren så ikke fremsat et forslag om det? Hvorfor var det ikke med i statsministerens åbningsredegørelse, at der kom et forslag, som kunne hjælpe borgerne, og at det var sundhedsministeren, der fremsatte forslaget? Nej, for sundhedsministeren er jo ikke enig. Man bliver ved med at diskutere, hvis cigarkasse de her penge skal tages i.

Jeg synes, at det er sørgeligt, at borgerne skal være gidsler, medens debatten kører herinde og det hele bare bliver trukket i langdrag.

Med hensyn til afgrænsningen af, hvem der skal have disse hjælpemidler: For os at se er der ikke nogen tvivl, og det burde også fremgå af den måde, forslaget er formuleret på, nemlig at der selvfølgelig kan ydes støtte, når det er lægeordineret. Det er jo kun en læge, der vil være i stand til at vurdere, om kriterierne er opfyldt, og dermed må det være en lægeordination, der skal til.

Jeg skal sige tak til hr. Bruno Jerup, for at Enhedslisten er meget positiv over for forslaget, og for at Enhedslisten i højere grad lægger vægt på, at vi nu får gennemført den her ordning frem for at diskutere, hvis ministerium det hører under.

SF's hr. Villy Søvnald var også lidt inde på det, men knap så meget, og var mere forbeholdt, men hr. Bruno Jerup var meget positiv over for det.

Hr. Bruno Jerup havde et konkret ændringsforslag til teksten i selve paragraffen, og det er helt givet, at hvis det er det, der skal til for at bære forslaget igennem, så er vi klar til at se på det. Men som det ser ud i dag, er der jo ikke flertal for forslaget.

Forslaget nyder en vis opbakning fra Enhedslisten og fra SF, mens resten af partierne siger, at det ikke kan lade sig gøre. Alene af den grund at det vil komme til at koste 100 mio. kr., kan vi ikke støtte forslaget. Det var ministerens egne ord.

Det er sørgeligt, at man har så snæversynet en kassetænkning, at man ikke kan se, at punkt 1 vil det her rent økonomisk være en klar, klar fordel for samfundet, men det er jo ikke det vigtigste. Det vigtigste er de borgere, som vi kan hjælpe til ikke at få knoglebrud, ved at vi gennemfører den her ordning. De både person-

lige, menneskelige omkostninger, der er, når man falder og brækker knogler, specielt hvis man lider af knogleskørhed, er ganske betragtelige, men det har man ikke taget med fra ministerens side. Næh, det er et forslag, der vil koste 100 mio. kr., og derfor afviser regeringen det.

Det siger en hel del om regeringen. Det er vi kede af, men så har vi da fået det slået fast.

Grete Schødts (S):

Nu står hr. Tom Behnke og puster sig op på pensionisternes vegne og taler om hoftebeskyttere, forebyggelse og hospitalsindlæggelser, besparelser, og jeg ved ikke hvad.

Skal vi ikke lige trække det ned på det plan, hvor det hører hjemme? Hvad handler det om?

Det handler om, at man kan købe et sæt hoftebeskyttere, der koster mellem 400 og 500 kr. Det handler om, at hvis der er et lægeligt skøn og en vurdering af de meget få, der kan få glæde af det, så kan de også få det over de personlige tillæg. Jeg synes ikke, at det er værdigt at debattere på den facon.

Er der et lægeligt skøn, så kan det lade sig gøre. Der er ingen problemer, og så skal vi ikke lave lovgivning på dette område, når det kan løses uden.

Tom Behnke (FP):

Det var jo endnu mere interessant.

Først hører vi ministeren argumentere med, at man har nedsat et udvalg for at se på, hvilke ændringer der skal til, og man er allerede enig om, at det skal ligge i Sundhedsministeriet. Det er socialministeren i hvert fald enig i. Så hører vi fru Grete Schødts stå her og sige, at de problemer kan løses, uden at vi overhovedet behøver at foretage os noget fra Folketingets side.

Det er lidt interessant så modsigende, det er.

Fru Grete Schødts siger også, at hoftebeskytterne koster 400 kr. pr. person, og at det er meget få, der vil få glæde af det. Hvis der er tale om meget få gange 400 kr., hvordan når socialministeren så op på, at det er en udgift på 100 mio. kr.? Det er dog noget besynderligt.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.